

עפ"ג 10102-09-24 - מדינת ישראל נ' עודי אבו נאב

בבית המשפט העליון

עפ"ג 10102-09-24

עפ"ה 18173-09-24

כבוד הנשיא יצחק עמית
כבוד השופט עופר גרוסקופף
כבוד השופטת גילה כנפי שטייניץ

לפני:

מדינת ישראל

המערערת בעפ"ג
10102-09-24 והמשיבה
בעפ"ה 18173-09-24:
נגד

עודי אבו נאב

המשיב בעפ"ג
10102-09-24 והמערער
בעפ"ה 18173-09-24:

ערעור על גזר הדין מיום 9024 של בית
המשפט המחוזי בירושלים בת"פ
42092-05-19 שניתן על ידי כב' השופט
אברהם רובין; ערעור
על הכרעת הדין מיום 6023 וגזר הדין מיום
9024 של בית המשפט המחוזי בירושלים
בת"פ 42092-05-19
י"ז טבת תשפ"ו (06 ינואר 2026)
עו"ד מוחמד סראחנה

עו"ד אביאל קריא

תאריך הישיבה:
בשם המערערת בעפ"ג
10102-09-24 והמשיבה
בעפ"ה 18173-09-24:
בשם המשיב בעפ"ג
10102-09-24 והמערער
בעפ"ה 18173-09-24:

פסק-דין

הנשיא י' עמית:

1. המשיב בעפ"ג 10102-09-24 (להלן: המשיב) הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע שתי עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

על פי הכרעת הדין, התפתחה תגרת אגרופים בין אביו של המשיב לבין שני מתלוננים בשל חסימת כביש על ידי רכב של מי מהצדדים. המשיב הגיע למקום האירוע בריצה לאחר שהצטייד בסכין גדולה ודקר את אחד המתלוננים בפלג גופו העליון שלוש פעמים, ואת המתלונן השני בישבנו פעם אחת, ולאחר מכן נמלט מהמקום. כתוצאה מהדקירה נגרמו למתלונן הראשון שני פצעי דקירה בחזה ופצע דקירה בבטן, הוא אושפז ונזקק למספר ניתוחים, במהלכם הורדם והונשם. למתלונן השני נגרם פצע דקירה בעומק של 5 ס"מ בישבנו, והוא נזקק לטיפול רפואי.

בגין מעשים אלה, גזר בית משפט קמא את דינו של המשיב, ל-42 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים.

2. על פסק דינו של בית משפט קמא הוגשו שני ערעורים. הערעור מטעם המשיב נסב על הכרעת הדין ועל חומרת העונש. ערעור המדינה נסב על קולת העונש.

לאחר שעיינו בחומר שלפנינו ושמענו טיעוני הצדדים בשני הערעורים, קיבל המשיב את המלצת בית המשפט וחזר בו מערעורו על הכרעת הדין. משכך, נותרו לפנינו הערעורים לגבי עונש המאסר בפועל שהושת על המשיב.

ייאמר מיד כי לא מצאנו ממש בערעורו של המשיב, כך שהלכה למעשה עומד בפנינו ערעורה של המדינה להחמיר בעונשו של המשיב. המדינה הלינה, בין היתר, על כך שבית משפט קמא העמיד את מתחם העונש ההולם על 3.5 עד 6.5 שנות מאסר בפועל, ועל כך שהעונש שנגזר על המערער הוא בתחתית המתחם.

3. אין דרכה של ערכאת ערעור להתערב בחומרת העונש אלא במקרים חריגים שבהם העונש שהושת על מבצע העבירה חורג במידה רבה מרף הענישה הנוהג. במקרה דנן, דומה כי בית משפט קמא הקל יתר על המידה עם המשיב.

כאמור, המשיב הורשע בעבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, עבירה שבצדה עונש של 20 שנות מאסר. אכן, מנעד הענישה בעבירה זו הוא רחב, וכל מקרה נבחן על פי נסיבותיו, אך הנסיבות במקרה דנן מטות את הכף להחמרה בענישה. ראשית, המשיב דקר בסכין שני מתלוננים, אחד מהם

דקר שלוש פעמים בפלג גופו העליון, וגרם לו נזקי גוף חמורים - קרע בסרעפת, פגיעה בריאה וכיסי אוויר בחלל החזה, פגיעות שהצריכו מספר ניתוחים תחת הרדמה והנשמה. לא יאה זה מוגזם לומר כי כפסע של מספר סנטימטרים הפרידו בין תוצאת הדקירות בפלג גוף, שבו מצויים איברים חיוניים, לבין עבירת רצח. שנית, אמנם לא מדובר במעשה שתוכנן מראש, אך גם לא ניתן לומר כי היה מדובר במעשה ספונטני. מהכרעת הדין עולה כי המשיב שהה בבית הוריו כאשר ראה ממרפסת הבית אנשים שתוקפים את אביו, והוא חש לסייע לאביו לא לפני שהצטייד בסכין גדולה. על כך נאמר בפסיקה כי "ההצטיידות בסכינים, בין להגנה עצמית, בין לתכלית אחרת, מהווה 'מכפיל כוח' שיוצר פוטנציאל לנזק משמעותי עצום ורב" (ע"פ 7682/18 עלקם נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (4.4.2019)).

4. הנה כי כן, ענייננו בתופעת הסכינאות, והפסיקה עמדה על "הצורך לעקור מן השורש את 'תת-תרבות הסכין', הטומנת בחובה פוטנציאל לנזק רב ומצדיקה נקיטה באמצעי ענישה מחמירים" (ראו, מבין רבים: ע"פ 3092/20 נור נ' מדינת ישראל (19.11.2020) והאסמכתאות שם; ע"פ 2508/21 נאסר נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (7.6.2022); ע"פ 324/19 פלוני נ' מדינת ישראל (8.5.2019)). זה לא מכבר נקבע בפסיקה כי "מן הראוי להעלות את הרף בעבירות מסוג זה. חומרתן הרבה של עבירות האלימות המבוצעות באמצעות סכין, בשים לב לפוטנציאל הנזק המשמעותי שעלול להיגרם מהן [...], מחייבת החמרה של מדיניות הענישה הנוהגת לאור תפקידו של בית המשפט במיגור התופעה" (ע"פ 3867/23 מדינת ישראל נ' שנקור, פסקה 11 (11.7.2023)).

5. האירוע התרחש ביום 9.5.2019. בהתחשב בזמן שחלף מאז האירוע ובכך שהמשיב היה נתון במעצר בית מלא במשך תקופה של שנה וחצי לערך, כאשר במהלך התקופה נישא והוא כיום אב לשניים וללא עבר פלילי, ובהתחשב בכך שאין דרכה של ערכאת הערעור למצות את העונש - נוסף שנת מאסר נוספת מעבר לעונש שנגזר על ידי בית משפט קמא, כך שעונשו של המשיב יעמוד על 54 חודשי מאסר בפועל חלף 42 חודשים שנגזרו עליו על ידי בית משפט קמא. יתר הוראות גזר הדין יישארו על כנן.

ניתן היום, ט"ו בטבת התשפ"ו (4.1.2026).

גילה כנפי-שטייניץ
שופטת

עופר גרוסקופף
שופט

יצחק עמית
נשיא

עמוד 3

